

ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΙΗΝΟΥ
(9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013)

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας κύριε Στέφανε,
Ἱερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες,

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν ἐπικοινωνίας
μαζί σας, διότι ἡ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον συνάντησις καὶ διὰ ζώσης
συνομιλία, λόγω τῆς ἀμεσότητος, προσφέρεται τόσον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν
τῶν ὑπαρχόντων πνευματικῶν καὶ προσωπικῶν δεσμῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν
δημιουργίαν νέων. Κατ' ἀρχὴν, θὰ ἠθέλομεν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν
πατρικῶς ὅτι, εὐχόμενοι κατὰ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, ἐξόχως δὲ κατὰ τὴν
Θεῖαν Λειτουργίαν, «ὑπὲρ πλεόντων», ἰδιαιτέρως ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τοὺς
ἐπαγγελματίας ἐκείνους, οἵτινες, ὡς ὑμεῖς, πορίζονται τὰ τοῦ βίου
ἀναγκαῖα ἐκ τῆς κοπιώδους καὶ ἐπικινδύνου ἐργασίας τῆς ἀλιείας καὶ
γενικώτερον ποντοπορίας.

Ἐξ ἑτέρου, τυγχάνει συγκινητικὸν τὸ γεγονός ὅτι ὁ καθ' ἡμέραν βίος
ὑμῶν ὁμοιάζει ἐν πολλοῖς πρὸς τὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μοχθοῦντες
διὰ τὸν ἐπιούσιον, ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ ἐνθυμῆσθε πολλάκις τοὺς
ἀλιεῖς τῆς Γαλιλαίας, οἵτινες, ὡς ὑμεῖς, ἐπάλαιον πρὸς τὰ κύματα καὶ τὰς
ἐν γένει ἀντιξόους καιρικὰς συνθήκας ἔχοντες τὸ ἀποτέλεσμα ἀβέβαιον.
Πολλάκις "δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν λαμβάνετε" (πρβλ.
Λουκ. ε' 5), οὕτως ὥστε νὰ τίθεται εἰς δοκιμασίαν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ
σας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἔτι δὲ καὶ ἡ πίστις
καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν Παντοκράτορα Θεόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ
καρποφορία τῶν προσπαθειῶν σας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ σας, δεδομένου
ὅτι αἱ θαλασσοταραχαὶ τυγχάνουν συχνάκις ἐπικίνδυνοι διὰ τοὺς πλέοντας.

Προσέτι, κατανοούμεν ὅτι ἡ ἀπόστασις τῆς νήσου ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ἠπειρωτικῆς χώρας μὲ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας αὕτη συνεπάγεται εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἐνίων ἀγαθῶν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν παρεχομένων ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὑπηρεσιῶν, ὡς ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις καὶ ἡ ἀνωτέρου ἐπιπέδου παιδεία, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀπομονώσεως καὶ ἐνδεχόμενον νὰ προκαλέσῃ κάποτε ἀθυμίαν.

Ἄλλ' ἀκριβῶς αἱ δυσχέρειαι, καὶ δὴ τὸ κινδυνῶδες τοῦ ἐπαγγέλματός σας, ἐλκύουν ὑμᾶς πλησιέστερον τοῦ Θεοῦ, κρατοῦσαι ὑμᾶς εἰς ἐγρήγορσιν καὶ προσευχητικὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν Δημιουργὸν καὶ Κυβερνήτην τοῦ σύμπαντος, ἔτι δὲ ἐνισχύουσαι τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀγάπην καὶ πατρικὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ Πατρός, συνειδότας ὅτι "ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει" (Ρωμ. ε' 3-5). Διότι, "ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;" (Ρωμ. ἡ' 32). Ἄλλωστε, Αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν διαβεβαιοῖ ἡμᾶς περὶ τοῦ ἄχρισ ἐσχάτης λεπτομερείας ἐνδιαφέροντος Αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, λέγων: "ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναί εἰσιν" (Ματθ. ι' 30-31).

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νήσος ὑμῶν ἔχει πρὸ πολλῶν δεκαετιῶν ἀσπασθῆ τὴν Ὁρθοδοξίαν παρέχει ὑμῖν ἀσφαλὲς ἔρεισμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς αὐτὸ τὸ Θεανδρικὸν Σῶμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι οὐ μόνον ὁ Δομῆτωρ, ἀλλ' αὕτη αὕτη ἡ Κεφαλὴ αὐτῆς. Διατηροῦντες, ἐπομένως, μέσῳ τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας μυστηρίων, κοινωνίαν μετὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, Ὅστις κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν διδασκαλίαν εἶναι "Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία" (πρβλ. Α' Κορ. α' 25), ἔχομεν κάθε λόγον νὰ αἰσθανώμεθα ἰσχυροὶ καὶ ἐδραῖοι ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐπιτυχῶς πᾶν τὸ ἐπερχόμενον ἡμῖν.

Φιλοσοφοῦντες λοιπὸν εἰς τὰς ἀντιξοότητας καὶ χρησιμοποιοῦντες αὐτὰς ὡς ἐφαλτήριο διὰ τὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἄνοδον καὶ τὴν σφυρηλάτησιν τοῦ ἤθους ἡμῶν, ἐπαληθεύομεν ἐν τῇ πράξει τὸ παύλειον λόγιον "πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ" (Φιλιπ. δ' 13-14), θησαυρίζομεν δὲ "θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν" (Ματθ. ζ' 20-21).

Εἶναι δὲ σημαντικὸν τὸ ὅτι ὁ ἰδιαίτερος παραδοσιακὸς πολιτισμὸς τῆς νήσου ὑμῶν συνδέεται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ δὴ τὴν Ὁρθόδοξον, διότι ἡ εὐσέβεια ἐνταῦθα ἔχει βαθείας καὶ στερεὰς τὰς ρίζας. Εἰς ὑμᾶς,

τοὺς σημερινοὺς κατοίκους αὐτῆς, ἐναπόκειται ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπαύξησης τοῦ ταλάντου τούτου, ὥστε νὰ φανήτε ἀντάξιοι τόσον τῶν εὐγενῶν προγόνων ὑμῶν, ὅσον καὶ τῆς τοπικῆς Αὐτονόμου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν περιέβαλεν ὑμᾶς μετὰ τὴν στοργὴν αὐτῆς, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εὐρίσκηται παρὰ τὸ πλευρόν σας εἰς πᾶσαν τοῦ βίου περίστασιν. Ἡμεῖς, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τοῦ ἀμερίστου καὶ ἀνυστάκτου ἐνδιαφέροντος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς μικρᾶς, ἀλλ' ἐκλεκτῆς ταύτης ποιμένης.

Ὅθεν, κατακλείοντες τὴν παρούσαν μετ' ὑμῶν συνάντησιν, ὑψοῦμεν τὸ ποτήριον, προπίνοντες ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐημερίας τῶν ἐκπροσώπων καὶ πάντων τῶν κατοίκων τῆς θεοφιλοῦς ταύτης νήσου, ὑπὲρ τῆς παρὰ Θεοῦ ἐνισχύσεως ὑμῶν εἰς τὸν βιοτικὸν ἀγῶνα, πρὸ πάντων ὁμῶς ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμησεως ὑμῶν εἰς τὸν πνευματικὸν στίβον καὶ τῆς ἀναδείξεως τῆς νήσου ταύτης εἰς πνευματικὴν ὄασιν καὶ φάρον φωτίζοντα τὸ σκότος τῶν δυσχειμέρων ἡμῶν καιρῶν διὰ τῆς παραδοσιακῆς εἰς ὑμᾶς ὀρθοδόξου πίστεως.